

Τὸ ἀγκάθι

ΘΙΑΣΟΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ

Η ΦΑΡΣΑ ΕΧΕΙ ΒΑΘΕΙΕΣ ρίζες καὶ μακρὰ παράδοσι στὸ γαλλικὸ θέατρο. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κουρτελίν καὶ τοῦ Φαντώ ἕως σήμερα συστηματικὰ τὴν καλλιέργησαν συγγραφεῖς ποὺ σὰν τὸν Τριστάν Μπερινόρ, τὸν Βεμτέρ, τὸν ντε Φλέρ καὶ τὸν Σασά Γκιτρό, καὶ ἂν ἀκόμα δὲν ξεπερῶσαν τὸ φράγμα τῆς μετριότητος, ἔγιναν πάντως διεθνῶς γνωστοί.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙ ΤΗΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ πιά γαλλικῆς φάρσας ποὺ δὲν ἐξοικονίζει οὔτε διασκεδάει ἤθη καὶ γασκτῆρες καὶ ποὺ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸ «εἶκος καὶ τὸ ἀνγκάθιον» ὅταν πρόκειται νὰ προκალέσῃ τὸ εὐκόλο γέλιο καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν καλὴ χώνευσι τῶν θεατῶν, αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν παράδοσι ἀκολουθοῦν καὶ οἱ Μπεριγιέ καὶ Γκρεντύ, οἱ συγγραφεῖς τῆς «κωμωδίας» ποὺ μετὸν τίτλο «Ἄγκάθι» ἀνέβητε στὸ θέατρο Παπτιμόνιου ὁ Θίαςος Κατερίνας.

ΤΟ ΟΤΙ ΤΟ «ΑΓΚΑΘΙ» («Ἄνθος τοῦ κάκτου» εἶναι ὁ πραγματικὸς τίτλος του) παίζεται ἤδη ἐπὶ 14 μῆνες συνεχῶς στὸ Παρίσι, δικαιολογεῖ ὡς ἓνα σημεῖο τὴν πρόβλεψι τῆς καλλιτεχνικῆς ἡγεσίας τοῦ θιάσου Κατερίνας ὅτι θὰ σημειώσῃ κ' ἐδῶ ἀνάλογην ἐπιτυχίαν. Δὲν πρέπει ὥστόσο νὰ λησμονῇ κανεὶς ὅτι, ὅπως καὶ στατιστικῶς ἀποδεικνύεται, τὸ γαλλικὸ παραδοσιακὸ ἐλαφρὸ θέατρο δὲν ἀσκεῖ πλέον στὸ κοινὸ μας τὴν ἐπίδρασι ποὺ ἀσκούσαν ἄλλοτε ὁ Λετραζ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ παρισινὸ γενικώτερα βουλεβάρτο. Οἱ καιροὶ ἀλλάξαν καὶ μαζί μ' αὐτοὺς ἀλλάξε καὶ ἡ αἰσθησι τοῦ κωμικοῦ.

ΕἶΝΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΕΣ παρὰ τὴ συμβατικότητά τους οἱ περιπέτειες τοῦ ἥρωος τῆς κωμωδίας τῶν Μπεριγιέ καὶ Γκρεντύ, τοῦ δονζουανίζοντος ὁδοντογιάτρου Φρανσουά Μπορτώ ποὺ γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸ γάμο ἀραδειαίνει στὶς φιλεναδοῦλες τοῦ ἑνα σωρὸ ψευτιές, τάχα πὼς εἶναι παντρεμένος, πὼς ἔχει παιδιὰ καὶ ἄλλα παρόμοια. Ὡστόσο μᾶς διασκεδάζει πολὺ περισσότερο τὸ ἐξεπνὸ παίξιμο τῆς κ. Κατερίνας στὸν ἡμιχαρακτηριστικὸ ρόλο τῆς γραμματέως τοῦ ὁδοντογιάτρου, τῆς πολυμήχανης καὶ ὑπολογιστικῆς Φανῆς Βινιώ, ποὺ τὰ καταφέρνει τελικὰ νὰ προσγειώσῃ τὸν προῖστάμενόν της καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ πειθήνιο στὸ ἀρραξοδόλι τοῦ γάμου.

ΤΗΝ κ. ΚΑΤΕΡΙΝΑ τὴν ἐπλαιοῖσαν ἡ κ. Ἄννα Φόνσου (Τόνια) μετὶ τὶς πικάντικα ἐντυπωσιακὰς ἐμφανίσεις της, ὁ κ. Δημήτρης Νικολαΐδης (Μπορτώ), ὁ κ. Κώστας Μπάκας (Ρουπέο), ὁ κ. Λευτέρης Βουρνάς (Ἰγκόρ), ἡ κ. Σαπφώ Νοταρά (Μπενεσόλ), ὁ κ. Γ. Βρασιδανόπουλος (Κοσέ) καὶ ἡ κ. Ἑλένη Σταυροπούλου (Ἄνοιξι τοῦ Μποτιτσέλλι).

ΤΑ ΣΚΗΝΙΚΑ τοῦ κ. Γιώργου Ἀνεμογιάννη, βοηθοῦντος καὶ τοῦ περιστροφικοῦ πλατῶ τῆς σκηνῆς, διευκόλυναν σημαντικὰ τὶς συχνὰς ἀλλαγὰς τῶν εἰκόνων κ' ἐξασφάλισαν τὸν γοργὸ ρυθμὸ τῆς παραστάσεως. Ἡ μετάφρασι τέλος τοῦ κ. Μάριου Πλωρίτη ρέουσιν ὅπως πάντα.